

Sygn. akt III Ca 618/15

POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący - Sędzia: SO Zofia Klisiewicz (sprawozdawca)

Sędzia SO Urszula Kapustka

Sędzia SO Tomasz Białka

Protokolant: prot. sąd. Ewelina Konieczny

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2015r.

na rozprawie

sprawy z wniosku (...) Sp. z o.o. w W.

przy uczestnictwie (...) S.A., Skarbu Państwa - Starosty (...), M. K. (1)

o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej

na skutek apelacji uczestniczki M. K. (1)

od postanowienia Sądu Rejonowego w Nowym Sączu VII Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Muszynie

z dnia 27 kwietnia 2015. sygn. akt VII Ns 211/13

p o s t a n a w i a :

1. ***oddalić apelację,***

2. ***orzec, że wnioskodawca i uczestnicy ponoszą koszty postępowania apelacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.***

Tomasz Białka Zofia Klisiewicz Urszula Kapustka

Sygn. akt III Ca 618/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27.04.2015r. Sąd Rejonowy w Nowym Sączu VII Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Muszynie w sprawie z wniosku (...) Sp. z o.o. w W. przy uczestnictwie (...) S.A., Skarbu Państwa - Starosty (...) i M. K. (1) o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej, stwierdził, że z dniem 1.08.2002r. uczestnik (...) S.A. z siedzibą w W. nabył przez zasiedzenie służebność gruntową polegającą na korzystaniu z części dz. ew. nr (...) położonej w K. przy ul. (...) obj. KW (...) przez umieszczenie na dz. ew. nr(...) gazociągu wysokoprężnego relacji K.-M. wraz ze strefą ochronną, przedstawionego na kopii mapy ewidencyjnej sporządzonej przez inż. W. K. dnia 25.06.2014r. szlakiem oznaczonym linią przerywaną w kolorze czerwonym punktami A-B-C-D-E-F o szerokości 20 m oraz prawie korzystania i dostępu do tych urządzeń celem wykonywania prac konserwacyjnych, modernizacyjnych

lub naprawczych oraz dokonywania kontroli gazociągu (pkt II) i orzekł, że wnioskodawca i uczestnicy ponoszą koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie (pkt II).

Powyższe rozstrzygnięcie zostało wydane na podstawie następujących ustaleń;

W Kw nr (...) wpisana jest dz. ewid. nr(...) o pow. 0,4894 ha położona w K. stanowiąca własność M. K. (1), zaś podstawą wpisu jest umowa sprzedaży warunkowej z dnia 09.11.2006r. oraz umowa przeniesienia własności z dnia 20.12.2006r. Z treści w/w umów oraz dołączonego do aktów notarialnych wypisu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta K. z dnia 18.10.2006r. wynika, że przedmiotowa działka w dacie jej zakupu przez uczestniczkę była niezabudowana i częściowo położona w terenach gazociągu wysokoprężnego wraz ze strefą ochronną.

W Kw nr (...) wpisana jest dz. ewid. nr (...) położona w K. o pow. 0,0935 ha, stanowiąca własność Skarbu Państwa, w użytkowaniu wieczystym (...) z o.o. w W..

Przez dz. ewid. nr (...) przebiega wybudowany w latach 1971 - 1972 gazociąg wysokiego ciśnienia K. - M. jako część większej inwestycji. Inwestorem tej budowy było Przedsiębiorstwo Państwowe (...) Okręgowe Zakłady Gazownictwa z siedzibą w T.. Projekt gazociągu został opracowany przez biuro (...) we W.. Podstawą jego budowy było uzgodnienie Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w N. z dnia 17.10.1969r., wydane na podstawie obowiązujących wówczas przepisów ustawy z dnia 31.01.1961r. Prawo budowlane. W czasie powstawania gazociągu nie zwracano się do właścicieli działki o wyrażenie zgody na prowadzenie prac budowlanych - informacje o działkach, przez które miał przebiegać gazociąg wywieszano natomiast w Urzędach Gmin i Miast, zaś właściciele nieruchomości na etapie projektowania mogli zgłaszać swoje uwagi. Z tytułu budowy gazociągu właściciele działek nie otrzymali żadnego odszkodowania.

Lokalizacja gazociągu była uzgadniana z przedstawicielami (...), Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych, Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego, Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w M., Nadzoru Telekomunikacyjnego w K., Zakładu (...) Zarządu Dróg Publicznych, którzy nie wyrazili sprzeciwu. Lokalizacja gazociągu została ostatecznie ustalona przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w K. – Wojewódzką Komisję Planowania (...) wydaniem w dniu 14.01.1970r. zaświadczenia o lokalizacji ogólnej nr(...). Po upływie okresu wywieszenia wykazów zawierających informacje o działkach, przez które miał przebiegać gazociąg, urząd administracji terenowej wydawał decyzje o lokalizacji szczegółowej i ta decyzja była równoznaczna z pozwoleniem na budowę. Po jego wybudowaniu, gazociąg został trwale oznakowany słupkami znacznikowymi betonowymi umieszczonymi w ziemi na wysokości około 70 - 80 cm nad powierzchnią ziemi, których końcówki pomalowano kolorem czerwonym. Wybudowany gazociąg został zagazowany i oddany do eksploatacji w drugiej połowie 1972r. i przejęty na majątek Przedsiębiorstwa Państwowego Zakładów (...) w T., Zakładu (...) w J. na podstawie dowodu OT (...) w dniu 31.07.1972r. Od tego czasu urządzenie to podlegało stałym i systematycznym okresowym kontrolom średnio co trzy miesiące. Kontrole przeprowadzono na podstawie polecenia wykonania kontroli zgodnie z harmonogramem opracowanym przez kierownika rozdzielni gazu w K. i polegały na tym, że uprawniony pracownik przechodził trasę gazociągu w celu sprawdzenia, czy nie występują jakieś nieszczelności, ewentualnie samowole budowlane. Kontrole były przeprowadzane przy pomocy urządzeń wykrywających nieszczelność, oraz poprzez ogląd działki. Przedmiotowa działka jest ogrodzona z trzech stron ogrodzeniem siatkowym z siatki leśnej, posadowionej na słupkach. Od strony ulicy (...) działka ta graniczy z pasem drogowym, jednakże pomiędzy pasem drogowym, a działką uczestniczki nie ma żadnego ogrodzenia, natomiast w pasie drogowym na gruncie istnieje na całej szerokości działki uczestniczki, ogrodzenie wykonane częściowo z siatki, a częściowo z blachy. W pobliżu północnej granicy działki uczestniczki, na gruncie istnieje betonowy słup o wysokości ok. 0,5 m, usytuowany nad linią gazociągu, który stanowi słupek znacznikowy gazociągu biegnącego po dz. ewid. nr (...)

W latach wcześniejszych kiedy obowiązywała konstrukcja tzw. jednolitego funduszu własności państwowej (sytuacja uległa zmianie dopiero z wejściem w życie ustawy z dnia 31.01.1989r. – o zmianie ustawy kodeks cywilny), samoistne posiadanie służebności przez przedsiębiorstwo państwowe nie było możliwe, a w imieniu Skarbu Państwa wykonywał je poprzednik prawny wnioskodawcy tj. (...). Jego przekształcenie w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa nastąpiło z

dniem 21.10.1996r., a następnie w 2003r. z (...) S.A. została wyodrębniona między innymi (...) z o.o. w T., wyposażona w Oddział – Zakład (...) w J.. Z kolei z dniem 1.07.2013r. doszło do połączenia spółek w tym (...) z o.o. w T. poprzez przejęcie w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 k.s.h. przez spółkę działającą pod firmą (...) (...) z siedzibą w W.. Połączenie nastąpiło przez przeniesienie całego majątku spółek przejmowanych na spółkę przejmującą. Wskutek zarejestrowania połączenia, spółka przejmująca wstąpiła z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki spółek przejmowanych. Z dniem 12.09.2013r. nastąpiła zmiana nazwy wnioskodawcy na (...) z o.o.

W tym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że wniosek (...) z o.o. w W. zasługuje na uwzględnienie. Powołał się Sąd na treść art. 292 k.c. w zw. z art. 172 k.c., art. 176 § 1 k.c. i art. 352 § 1 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

Powyższe postanowienie zaskarżyła uczestniczka M. K. (1) apelacją, w której zarzuciła:

- naruszenie prawa materialnego;

1. art. 292 k.c. przez błędne przyjęcie, że (...) S.A. i jego poprzednik prawny, byli posiadaczami służebności gruntowej polegającej na korzystaniu z części dz. ewid. nr (...) położonej w K. przez umieszczenie na w/w działce gazociągu wysokoprężnego, podczas gdy korzystanie to oparte było na tytule prawnym wynikającym z treści art. 35 ust. 1 i 2 ustawy z 12.3.1958r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości oraz przez przyjęcie, że gazociąg wybudowany na przedmiotowej działce jest trwałym i widocznym urządzeniem,

2. niezastosowanie art. 121 pkt 4 k.c., co skutkowało przyjęciem, że termin od którego rozpoczął się bieg zasiedzenia służebności nie uległ zawieszeniu z uwagi na siłę wyższą, oraz niezastosowanie art. 35 ust. 1 i 2 ustawy z 12.03.1958r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości, w sytuacji gdy wnioskodawca powoływał się na fakt korzystania z przedmiotowej służebności w związku wydaną decyzją o lokalizacji szczegółowej,

- naruszenie prawa procesowego a to:

1. art. 233 § 1 k.p.c. przez pominięcie przy ustalaniu stanu faktycznego zeznań świadka S. N. (na rozprawie apelacyjnej sprostowano zarzut odwołując się do świadka Z. O.), w szczególności odnoszących się do podstawy prawnej, w oparciu o którą realizowano budowę gazociągu na działce nr (...) własności uczestniczki M. K. (1),

2. art. 231 k.p.c. przez nieprzyjęcie, iż zeznania świadka S. N. (Z. O.) potwierdzają stanowisko uczestniczki, iż posiadanie Skarbu Państwa - Przedsiębiorstwa Państwowego Zakłady (...) w T. i jego następców prawnych, nie miało charakteru posiadania w rozumieniu art. 292 k.c. prowadzącego do zasiedzenia, lecz było oparte na tytule prawnym - art. 35 ust. 1 i 2 ustawy z 12.3.1958r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości,

3. art. 328 § 2 k.p.c. przez nie odniesienie się w treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, dlaczego Sąd I instancji nie przyjął jako podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia faktów wynikających z zeznania świadka S. N. (Z. O.), a także przez brak uzasadnienia stanowiska, co przesądziło o przyjęciu przez Sąd, że spełnione zostały przesłanki odnoszące się do korzystania z widocznego i trwałego urządzenia.

Wskazując na powyższe zarzuty, apelująca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku o zasiedzenie, względnie jego zmianę i ustalenie, że strefa kontrolowana wynosi 6 m od osi gazociągu z każdej strony i zasądzenie od wnioskodawcy względnie uczestnika ad 2 kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Wnioskodawca wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Postanowienie Sądu Rejonowego jest prawidłowe.

Nie zachodzą uchybienia powołane w apelacji, ani te które Sąd Okręgowy bierze pod rozwagę z urzędu – art. 378 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych ukształtowała się już linia orzecznicza w kwestii dopuszczalności stwierdzenia zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu w stanie prawnym sprzed wprowadzenia przepisów art. 305¹ k.c. i następnych w zw. z art. 292 k.c. i Sąd Okręgowy stanowisko to w pełni akceptuje.

Objęcie w posiadanie przedmiotowej nieruchomości przez poprzednika prawnego wnioskodawcy tj. przez Skarb Państwa reprezentowany przez przedsiębiorstwo państwowe w celu budowy gazociągu, a następnie korzystania z niego i jego konserwacji, nastąpiło nie w ramach władczych uprawnień państwa, lecz w celu wykonania państwowych zadań gospodarczych. Dostarczanie przez państwowe przedsiębiorstwa gazownicze gazu oraz budowa i konserwacja urządzeń do tego służących, stanowiło wykonywanie zadań gospodarczych państwa, było więc działaniem w ramach dominium, a nie w ramach imperium. Skarb Państwa może być zatem uznany za posiadacza tych urządzeń oraz nieruchomości, na których się one znajdują w zakresie odpowiadającym służebności gruntowej odpowiadającej aktualnie służebności przesyłu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17.12.2008r. I CSK 171/08, OSNC 2010/1/15).

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 35 ust. 1 i 2 ustawy o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości, stwierdzić należy, że jest on całkowicie niezasadny.

Wbrew zarzutowi skarżącej, w niniejszej sprawie posiadanie prowadzące do nabycia służebności gruntowej przez zasiedzenie nie było oparte na podstawie decyzji wydanej na podstawie art. 35 ust. 1 i 2 ustawy o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości. Gdyby tak było, to wnioskodawca nie potrzebował by występować z wnioskiem o zasiedzenie. Wiadomości skarżącej w tej kwestii nie zostały poparte jakimkolwiek dowodem. Po pierwsze brak w aktach sprawy takiej decyzji bądź informacji urzędowej, że decyzja taka była wydana, w tym również w aktach Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w K. przechowywanych w Archiwum sygn. arch. (...) (w załączeniu). Po drugie dowodu takiego nie dostarcza treść zeznań świadka Z. O., na które (po sprostowaniu na rozprawie apelacyjnej) powołuje się skarżąca. Z zeznań w/w świadka złożonych w sprawie I C 138/10 nie wynika by świadek ten cokolwiek mówił na temat istnienia jakiegokolwiek decyzji (k. 216/2 – 217 niniejszych akt). W niniejszej sprawie świadek ten zeznał, że dla przedmiotowej inwestycji została wydana decyzja o lokalizacji szczegółowej ale nie wie czy u podstaw jej wydania był przepis art. 35 ustawy o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości z dnia 12.03.1958r. Dalej świadek podał, że „W mojej ocenie budowa gazociągu nie miała nic wspólnego z wywłaszczaniem nieruchomości” (k. 264). Taka treść zeznań w/w świadka w żaden sposób nie upoważnia apelującej do stawiania zarzutu naruszenia przez Sąd przepisów art. 35 ust. 1 i 2 ustawy o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości z dnia 12.03.1958r., art. art. 292 k.c., art. 233 § 1 k.p.c., art. 231 k.p.c. oraz art. 328 § 2 k.p.c. polegający na tym, że Sąd Rejonowy nie przyjął, że została wydana decyzja na podstawie art. 35 ust. 1 i 2 w/w ustawy. Nie odnosi się do niniejszej sprawy w związku z tym treść powołanej przez apelującą uchwały siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 8.04.2014r. sygn. akt III CZP 87/13, bowiem w tej sprawie nie stwierdzono wydania takiej decyzji. W tym miejscu należy podać, że decyzja lokalizacyjna o budowie gazociągu została wydana na podstawie przepisów prawa budowlanego (k. 22), a przepisy prawa budowlanego ani ówczesne ani aktualne nie stanowiły o odjęciu prawa własności czy jego ograniczeniu.

Zgodnie z treścią art. 352 k.c., kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności, jest posiadaczem służebności, a do posiadania służebności przepisy o posiadaniu rzeczy stosuje się tylko odpowiednio. Przy ocenie posiadania prowadzącego do zasiedzenia służebności gruntowej chodzi o faktyczne korzystanie z gruntu w takim zakresie i w taki sposób, w jaki czyniła to osoba, której przysługuje służebność natomiast władanie w zakresie służebności gruntowej kwalifikuje się zgodnie z treścią art. 326 k.c., jako posiadanie zależne.

W wyroku z dnia 25.04.2014r. sygn. akt II CSK 433/13 (LEX nr 1486971), Sąd Najwyższy stwierdził, że „ze względu na odpowiednie stosowanie do nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej przepisów o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie (art. 292 k.c.), dla stwierdzenia nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu, niezbędne jest spełnienie łącznie dwóch przesłanek: posiadania służebności oraz upływu czasu, którego długość zależy od dobrej lub złej wiary posiadacza objęcia służebności w posiadanie, przy czym trzeba podkreślić, że posiadania prowadzącego do zasiedzenia służebności gruntowej nie należy utożsamiać z posiadaniem prowadzącym do nabycia przez zasiedzenie własności nieruchomości. Zgodnie z treścią art. 352 k.c., kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności, jest posiadaczem służebności, a do posiadania służebności przepisy o posiadaniu rzeczy stosuje się tylko odpowiednio. Przy ocenie posiadania prowadzącego do zasiedzenia służebności gruntowej chodzi o faktyczne korzystanie z gruntu w takim zakresie i w taki sposób, w jaki czyniłaby to osoba, której przysługuje służebność, zaś władanie w zakresie służebności gruntowej kwalifikuje się, zgodnie z treścią art. 336 k.c., jako posiadanie zależne”. W ramach istotnych okoliczności mających znaczenie dla oceny nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej należy uwzględnić treść art. 176 k.c. dopuszczającego doliczenie okresu posiadania poprzedników przedsiębiorcy gazowniczego, ale pod warunkiem, że podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania. Sąd Okręgowy stanowisko to w pełni podziela. Również w postanowieniu z dnia 20.09.2013r. sygn. akt CSK 10/13, LEX nr 1386028, Sąd Najwyższy wypowiedział się w kwestii charakteru posiadania służebności podając, że zawarte w art. 292 k.c. odesłanie do przepisów o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie obejmuje jedynie materię nieuregulowaną w zdaniu pierwszym tego artykułu i pozwala na stosowanie do zasiedzenia służebności gruntowej odpowiednio przepisów o nabyciu nieruchomości przez zasiedzenie. W związku z tym do zasiedzenia służebności gruntowej nie ma zastosowania przesłanka posiadania samoistnego (art. 172 § 1 k.c. oraz art. 336 k.c.), a znajdują odpowiednio zastosowanie inne przepisy o nabyciu nieruchomości przez zasiedzenie, m.in. dotyczące złej wiary posiadacza, terminu zasiedzenia, odpowiedniego stosowania przepisów o biegu przedawnienia roszczeń (art. 175 k.c.), możliwości doliczenia posiadania zależnego poprzednika prawnego (art. 176 k.c.). Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 7.05.2014r. II CSK 472/13, LEX nr 1476956, w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 9.08.2011r. III CZP 10/11, OSNC 2011/12/129, a Sąd Okręgowy stanowisko to także w pełni podziela. W tej sytuacji twierdzenie skarżącej w przedmiocie braku podstaw do ustalenia, że Skarb Państwa był samoistnym posiadaczem, którego okres posiadania podlega zaliczeniu do posiadania wnioskodawcy, nie jest zasadny.

W tym miejscu należy także przywołać treść art. 64 ust. 3 Konstytucji RP i art. 17 w zw. z art. 51 i 52 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C z dnia 14.12.2007r., Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C z dnia 29.03.2010r.), z których wynika, że przepisy powyższe dopuszczają ograniczenie własności na podstawie ustawy, a taką jest kodeks cywilny.

Odwołanie się do przepisu art. 121 pkt 4 k.c. także jest nieuzasadnione.

Stosownie do treści w/w przepisu ustawy bieg przedawnienia nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu co do wszelkich roszczeń, gdy z powodu siły wyższej uprawniony nie może ich dochodzić przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw danego rodzaju – przez czas trwania przeszkody.

W rozpoznawanej sprawie taka sytuacja nie zachodzi.

Z treści zeznań świadka D. G. następcy prawnego poprzedników uczestniczki M. K. (1) jednoznacznie wynika, że wiedzieli oni o tym, że gazociąg jest budowany na ich działce i że zostały postawione 2 słupki znacznikowe ale nie przypomina sobie czy ktoś z jego rodziny wyrażał zgodę na posadowienie gazociągu na przedmiotowej działce, która była wtedy własnością jego dziadków. Podał także, że ojciec pisał pisma w związku z zamiarem budowy budynku gospodarczego ale nie uzyskał zgody, a czasem nawet odpowiedzi (k. 219, 261 - 262). Nie występowano natomiast na drogę sądową o ochronę własności mimo, że żaden akt administracyjny nie ograniczał ich prawa. Trzeba tu przypomnieć, że na etapie lokalizacji była możliwość zmiany przebiegu gazociągu również na drodze sądowej, ale ówczesny właściciel nie skorzystał z tej drogi. Nie oznacza to jednak, że wymiar sprawiedliwości nie działał z powodu siły wyższej (por. w tej kwestii postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 16.12.2014r. sygn. akt III CSK 42/14, LEX

nr 1648185, z dnia 12.06.2013r., sygn. akt II CSK 498/12, LEX nr 1363192, z dnia 21.05.2014r. sygn. akt II CSK 458/13, LEX nr 1486972, z dnia 16.09.2009r. sygn. akt II CSK 169/09, LEX nr 528141, uzasadnienie uchwały pełnego składu Sądu Najwyższego z dnia 26.10.2007r. sygn. akt III CZP 30/07, OSNC 2008/5/43). Świadek D. G. zeznał również, że w dacie sprzedaży przedmiotowej działki uczestniczka M. – M. K. (2) miała pełną wiedzę o ograniczeniach nabywanej działki (k. 219). W tym miejscu należy przypomnieć, że w akcie notarialnym z dnia 20.12.2006r., zawierającym kupno – sprzedaż dz. ewid. nr (...) (k. 5 – 5, 15 – 16 akt Kw nr (...) w załączeniu), opisano przeznaczenie działki i jej ograniczenia związane z usytuowaniem gazociągu wysokoprężnego wraz ze strefą ochronną. Niemniej jednak świadomość czy wiedza uczestniczki M. – M. K. (2) nie miała w tej sprawie znaczenia prawnego bowiem zasiedzenie służebności nastąpiło przed nabyciem przez nią przedmiotowej działki. Istotne było to czy poprzedni właściciele mieli świadomość w jakim zakresie wnioskodawca i jego poprzednik korzystali z przedmiotowej działki w sposób prowadzący do zasiedzenia służebności gruntowej, a ta okoliczność wynika wprost z zeznań świadka D. G. przywołanego wyżej. Co do szerokości strefy ochronnej świadek ten podał nawet, że ojciec miał ograniczenia nawet do 15 metrów z każdej strony od linii gazociągu (k. 219/2). Jeżeli zatem ówczesny właściciel znosił takie ograniczenia na swojej nieruchomości na rzecz innej osoby to żądanie zasiedzenia służebności ze strefą ochronną łącznie 20 metrów była uzasadniona niezależnie od tego jakie były ówczesnie przepisy w tym względzie i jakie są aktualne. Zasiedzenie następuje z Gminnej Spółdzielni (...) w M. mocy prawa w takim zakresie w jakim było faktyczne korzystanie z rzeczy niezależnie od aktualnej potrzeby w tym zakresie. Nabyta służebność może być natomiast przedmiotem ograniczenia w trybie art. 294 k.c. lub art. 295 k.c. W tym postępowaniu te kwestie nie podlegają badaniu. Z tego też względu alternatywny wniosek apelującej także nie mógł zostać uwzględniony.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy uznał, że apelacja jest niezasadna i ją oddalił na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. uznając brak podstaw do odstąpienia od zasady w nim wyrażonej.

Tomasz Białka Zofia Klisiewicz Urszula Kapustka